

גמ"ר 199/12 - מדינת ישראל נגד ראפת חAMD

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

24 יוני 2021

גמ"ר 19-12-199 מדינת ישראל נ' חמאד

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא נайл מהנה

בעניין: מדינת ישראל

עו"ז ב"כ עוז עמר הדר

המאשימה

ראפת חAMD

עו"ז ב"כ עוז מזעל ראנם

הנאשם

גמר דין

מבוא

1. עסקין בתאונת דרכים קטלנית בה קופחו חיו של קטין בן 6 מרכיב הסעות של בית הספר. התאונת אירעה בעת שהילד ירד מהרכב והחל בחציית הרכב מchezית הרכב, הנאשם אשר לא הבחן בו המשיך בנסיעה וدرس אותו באמצעות הגלגל השמאלי וגרם למותו (להלן: "המנוח").

האשמה ומילוי הדין

2. בכתב האישום יוחסן לנאשם העבירות הבאות:
גרימת מוות ברשלנות- עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה");

נהיגה בלי רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 18.09.2014 סמוך לשעה 14:30, הסיע הנאשם תלמידים וביניהם המנוח ואחיו מבית ספרם בשכונת שועפט לביתם הנמצא בא-ראמ בירושלים, זאת באוטובוס צעיר במסגרת עבודתו בחברת הסעות.

4. הנאשם עצר את הרכב סמוך לביתם של המנוח ואחיו. המנוח ואחיו ירדו מהרכב והחלו ללקת לכיוון הבית. המנוח חצה את הכביש בחציית הרכב. בטרם השלים המנוח את חצייתו, המשיך הנאשם בנסעה וدرس את המנוח באמצעות גלגל שמאל קדמי של הרכב ולאחר מכן באמצעות גלגל שמאל אחורי של הרכב. כתוצאה לכך, נהרג המנוח.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין

.5. בمعنى המתוירים לעיל, גرم הנאשם ברשלנות, למוות של אדם, כל זאת כשהוא נהג ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב.

.6. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יהוד במיוחס לו בכתב האישום וירושע והטייעונים לעונש ידחו לאחר קבלת תסקير שירות המבחן וחווית דעת של הממונה על עבודות השירות. לעניין העונש, הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תבקש להטיל על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי ופיזוי למשפחת המנוח. כן הוסכם כי הסניגור יהיה חופשי בטיעוני.

.7. אצין כי לדין התציב אביו של המנוח יחד עם באת כחוי אשר הביאה התנגדות להסדר וטענה כי מדובר בהסדר מקל שאין לקבלו. כן, הוגשה חוות דעת רפואי בדבר מצבו הנפשי של אבי המנוח כתוצאה מאובדן בןנו.

המסקן

.8. שירות המבחן הגיע למסקנה בעניינו של הנאשם לפיו עולה כי מדובר בגיןם בגיןם בן 48 נשי ואב לשישה ילדים בני 5-25 שנים. עובד כסדרן סחרורה בספר. עוסק בתחום זה כ-12 שנים. לדבריו, לפני כשנתים עבר בתחום ההסעות מtruck רצון להגדיל את ההכנסה לנוכח קשיים כלכליים ועבד במשך ארבעה חודשים, טרם התאוננה כנוהג.

.9. שירות המבחן ציין כי הנאשם תיאר מצב כלכלי מורכב וכן מסר כי הוא ואשתו עובדים על מנת לפרנס את המשפחה, וכן כי מאז התאוננה חל שינוי במצבו הרגשי וכן מצבה הרגשי של אשתו.

.10. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר כי הוא בעל רישיון נהיגה המיועד לאוטובוס עיר ולא היה מודיע לכך שיש צורך ברישיונות נוספים, על מנת לעבוד כנהג הסעות.

.11. מהמסקן עולה כי הנאשם סיפר כי הוא הסיע את המנוח ואת אחיו במשך שבוע. לדבריו הם נגנו לרדרת מההסעה בכיביש המוביל לביתם, כאשר הוא היה ממתיין מספר דקות, הגיעו לביתם. ביום התאוננה, החל לנסוע לאחר שהמתין. הוא מסר כי נגש שנסע ממול אותה לו לעזר ואז ירד מהרכב וראה כי פגע בילד. הוא תיאר כי הרים את הילד וכי ابوו של הילד הגיע לאחר שהזעק למקום ונשא אותו. הנאשם תיאר תוצאות של הלם וחוסר אונים, ומסר כי כעבור מספר שעות הודיעו לו על מות הילד.

.12. שירות המבחן התרשם כי אירע התאוננה היowa משבר עבור הנאשם ומשפחתו וכי הנאשם מהוות משגעת רגשית וכלכליות עבור אשתו והילדים, ולכן הוא לא פנה לטיפול אישי או לסייע פסיכיאטרי למרות שהთאוננה השפיעה על מצבו הרגשי ותפקודו.

.13. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מביע צער וampionship כנים לבני משפחתו של המנוח.

.14. שירות המבחן לקח בחשבון מחד, כגורמי סיכון את העובדה כי לנפטר תעבורתי קודם וכן כי הוא לא קיבל אישור על עסקוקו בתחום ההסעות מהגופים הרלוונטיים. מאידך, כגורמי סיכון לשיקום, העובדה כי משנה 2009 אין לחובתו הרשעות קודמות.

.15. בסופה של דבר, שירות המבחן המליץ לשקל אפשרות של הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה

משמעותית, הטלת צו מבנן לצורך השתתפותו של הנאשם בקבוצה טיפולית, וכן ליווי פרטני בהתאם למצבו וצריכו. בנוסף, המליך שירות המבחן על הטלת פיצוי כספי למשפחה המנוח, מסר על תנאי, פסילה ארוכה ופסילה על תנאי.

טייעוני המאשימה לעונש

16. ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר. לטענתה, הורי המנוח הפיקדו בידיו של הנאשם, אשר על פניו נהג מקטוציאי, את בטחון הילדים שלהם נהג שמוותلة עליו חובת זהירות מוגברת.
17. ב"כ המאשימה טוענת כי אין מילימ לטענה את הנזק שנגרם למשפחה המנוח כפי שהעיד אביו של המנוח וגם כפי שפורסם בחווות הרפואית הפסיכיאטרית שהוגשה בענינו לפיה עולה לפניי אירוע התאוננה אביו המנוח היה אדם שתפקידו בצוורה מלאה וכותצא מאירוע התאוננה נגרמה לו פגיעה נפשית בשיעור של 40% נכות. לטענתה המאשימה תיפקדו של האב בכל משורי החיים ירד והוא סובל מסויימים, קשיי שינה וממחשובות טורדיניות.
18. ב"כ המאשימה מצינית כי אמת המידה שקובעת בעבירה של גרים מות בראשנות זו מידת הרשלנות. לאור העובדה שמדובר במקרה מקטוציאי שתפקידו להסיע ילדים וזו הייתה האחראית שלו להביאם למבחן חפצם בשלום, ובשים לב לכך שתנאי הדרך היו טובים ולא הייתה התערבות חיצונית כלשהי לגרימת התאוננה, ובהתאם לכך לא הסתכל שהמנוח הגיע לביתו, מבקשת המאשימה כי בימ"ש יקבע שמדובר ברמת רשלנות ביןונית.
19. ב"כ המאשימה מבקשת לקבוע לשתי העבירות מתחם שנע בין 12 חודשים לפועל לבין 30 חודשים, פסילה בין 7 שנים ל-13 שנים, מסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי משמעותי למשפחה המנוח.
20. עוד טוענת ב"כ המאשימה כי יש לקחת בחשבון, מבחינת נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, כי הנאשם הודה בפני בימ"ש בהזדמנות הראשונה וחסר ניהול משפט כאב למשפחה המנוח.
21. ב"כ המאשימה צינה כי הנאשם בעל 29 הרשעות קודמות תעבורה אם כי משנת 2009 כבר לחובתו 2 הרשעות קודמות בלבד וכי הוא נעדר עבר פלילי.
22. עוד טוענת ב"כ המאשימה אין לקבל את המלצה השירות המבחן שכן לטענתה ענישה בדרך של עבודות שירות לא הולמת את נסיבות האירוע ואת הפגיעה בערך החיים. ב"כ המאשימה מבקשת למקם את הנאשם בתחתיות המתחם ולהטיל עליו 12 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי, פסילה 7 שנים, פסילה על תנאי ופיצוי למשפחה המנוח שנית ביטוי מוגבל לנזק שנגרם.

טייעוני ההגנה לעונש

23. ב"כ הנאשם ביקש לכבד את ההסדר והביע את הצער והכאב למשפחה המנוח על מות בנה.
24. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות למשעיו, ובכך חסר זמן שיפוטי יקר וכן כאב נוסף למשפחה המנוח.

- .25. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולא נרשמה לחובתו אף עבירה תעבורה משנת 2009.
- .26. ב"כ הנאשם ביקש להבחין בין אירוע התאונה שבעניינו לבין אירועי גרם מות ברשלנות אחרים.
- .27. לטעنته, עשו בימ"ש בנסיבות מסוימות להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל בגין סורג ובריח ולהסתפק בעונש אחר של פסילה ושל מאסר לRICTיו בדרך של עבודות שירות. לטעنته, אכן ב"כ המאשימה טענה כי רמת ההתרשלות לא ברף העליון אלא בבינוני, אבל במקרה זה הרף הוא תחתון.
- .28. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצה שירות המבחן ולהסתפק בעונש של מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות.
- .29. עוד ציין ב"כ הנאשם לעניין הפיזיים כי יש לקחת בחשבון כי הנאשם המפרנס היחיד, אשטו לא עובדת גר במחנה פליטים, היה עובד נהג ופרנסתו נפגעה. בעת הוא עובד במקומות אחרים ויש לקחת זאת בחשבון.

השלבים בងזרת הדין

- .30. חוק העונשין קבע בחינה בת שלושה שלבים של בית המשפט לבצע בכך ב כדי לגוזר את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההורם את נסיבות המקרא הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית משפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאלי שיקומי ממשמעות או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אז יעבור **שלב שלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההורם לנאים בתור המתחם (ראו: ע"פ 2918/2018 **אחמד דבש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.07.18)).

הענישה הרואיה בעבירה של גרים תאונה קטלנית ברשלנות

- .31. סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין קבע כי, **מתחם העונש ההורם** את מעשי העבירות שביצע הנאשם, יקבע בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק. לשם כך יתחשב בית המשפט: בחומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.
- .32. בית המשפט העליון קבע בע"פ 6755/09 **אלמוג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.11.09) (להלן: "פרשת אלמוג") ש**קיים שלושה כלליים מנחים בסוגיות הענישה הרואיה בעבירה של גרים תאונות דרכים קטלנית ברשלנות**:

- א. **האחד**, ראוי לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה.
- ב. **השני**, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלצות בכונה פלילתית, הן בשל אופייה המוחיד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים.

ג. **השלישי**, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות.

33. אין חולק כי תאונת דרכים קטלנית יש בה בכדי לפגוע **בערך המוגן העליון: קדחת חי אדם**. בסעיף 304 לחוק העונשין נתן המחוקק ביטוי לערך קדחת החיים והדגיש את החשיבות של ערך זה על ידי כך שהציג סטנדרט מחייב בהקשר לקיפוח חי אדם. המחוקק ביקש למנוע מצב שמא חילאה נפעל באדישות, חוסר אכפתות וזלזול בח'י האדם.

נסיבות ביצוע העבירה

34. בעת קביעת העונש ההולם יש להתחשב כМОבן **בנסיבות ביצוע העבירה**. סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מונה רשימה שאינה סגורה. אמת המידה הקובעת בעבירה של גרים מות בrelsנות היא דרגת הרשלנות (ראו פרשנת אלמוג הנ"ל).

35. במקרה דין, מתוך עבודות כתוב האישום, בהן הודה הנאשם, עלות נסיבות הרשלנות וחומרתה.

36. על פי כתוב האישום, רשלנותו של הנאשם באה לידי ביטוי בכך שהפר את חובת זהירות ולא פעל כפי שנаг המשיע תלמידים סביר היה פועל על מנת למנוע פגעה בתלמידים. הנאשם לא הסתכל לראות שהמנוח השלים ח齊יתו, לא יודא כי המנוח הגיע למחוץ חפצו בשלום, המשיך בנסיבותיו ובכך נטל סיכון בלתי סביר וגרם לפגעה במנוח, כל זאת כשהוא נוהג ללא רשות נהיגה מתאים לסוג הרכבת.

37. על הנאשם מוטלת חובת זהירות מוגברת בשל הווטו הנוהג ברכב ציבורי ובפרט בשל הווטו מסיע ילדים.

38. מדובר בנהג הסעות, אשר חי הילדים בדרכם למסגרות החינוך ובחרזה, היו תלויים בידו, פשוטו כמשמעותו. לפיכך, היה עליו לנוהג ב זהירות יתרה (ראו: רע"פ 4892/14 **עיסא שאקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.07.14)).

39. המשיע ילדים מוטל עליו אחריות משפטית, מוסרית ואנושית כבده, וככובד האחריות - כך יטה העונש לחומרה (reau"פ 11/1981 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.11)).

40. **לאור האמור אני קובע כי מידת רשלנותו של הנאשם באירוע שבפני הינה ביןונית נמוכה.**

41. בכלל, מדיניות הענישה הראوية בעבירות של גרים תאונת דרכים קטלנית בrelsנות, הינה הטלת עונש מאסר מחייב סוג ובריח במסגרת המאבק בתאונות הדרכים.

(ראו: רע"פ 8576/11 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.02.12); דנ"פ 1391/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.02.12); רע"פ 2996/13 **ニיאזוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.06.14); וגם: רע"פ 13/4441 **פלונית נ' מדינת ישראל** (14.08.14)).

42. יפים לעניינו דברי בית המשפט ברע"פ 9454/12 **תקاطקה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.01.13):

"**יודגש, כי בית משפט זה קבע, לא אחת, שעיל מנת לבער את נגע תאונות הדרכים מן הראווי להשית על הנוהגים המורשעים בגין מות בrelsנות בנסיבות אלו, עונש מאסר לRICTוי בפועל ופסילת רשות**
עמוד 5

لتוקפה ממשכת....".

43. בית המשפט העליון בע"פ 11786/04 אבו טריף נ' מדינת ישראל (פורסם ב번호, 05.09.05) קבע כי:

"**בתוקפה בההתאונותהקטלניתהպכו, למרבה הדאה,**
لتופעה המתרחשת מכעט כליים, מצויה ביטת המשפט לומר את דברו בדרה הענישה,
כדי לטעת בתודעתם של הנגיסת החובה להגבירו, תורחה לפדה על הכללים המתיחסים מחדין.
דברים אלה היפנים במיוחד מערער שבפניינו, שהרי אם הינה הגבמה הרותה מתרבת ואומת הוביל מכך
חייב להעשה תקראי את מעבר החציה, תאונה זו אינה מנעuta. אין ספק שכליאותו של אדם, שעד כה התנהלו
חווי באפיק נורומי, הכרוכה בייסורים לו ולמשפחתו, וכך לא הם חלקלם הארי של עבריini התנועה. ברם,
נראה כי לנוכח הקטל המשתולל בדרכיהם, שוב אין מנוס מהעדיף את גורם ההרתעה בענישה על
נסיבותו האישיות של הנאשם" (ההדגשה שלי - נ.מ.).

44. לאחר שקלמי את טיעוני הצדדים, עינתי בפסקה הנוגעת, הגעתו למסקנה כי מתוך העונש
הholes בעניינו נע בין 6 חודשים מאסר לבין 24 חודשים בפועל, זאת לצד פסילה לתוקפה
ممושכת של שנים.

מהו העונש הרואין לנאשם

45. בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגוזר את העונש המתאים לנאשם יש מקום
להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

46. הלכה היא בנוגע לתאונות דרכים קטלניות כי יש לתת משקל יותר ואף עדיפות לאינטרס הציבורי
שבהרעתה מארשל נסיבות האישיות של הנאשם. בرع"פ 6173/12 **עזרא וסקאי רדה נ' מדינת ישראל**
(פורסם ב번호, 11.11.12) חזר בהם"ש העליון והציג כי יש לתת משקל נמוך, אם בכלל, לנסיבותו
האישיות של הנאשם בעבירה של גרים מות ברשנות, וזאת בייחודה כאשר לא מדובר ברף הנמוך.

47. זה המקום לציין כי אכן במקרה דנן מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגוזר את דין
של הנאשם שהוא אדם נורומי אב לשישה ילדים, ללא עבר פלילי, אשר ביצע את העבירות שיוחסו לו
וגרם לתאונת הדרכים שבה קופהו חייו של מנוח, וגרם למשפחתו איבוד היקר מכל, וזאת מבלי שחפץ בכך.

48. יש לציין כי רוב רובם של הנאשמים בעבירה של גרים מות ברשנות תוך כדי נהיגה, הינם אנשים
נורומיים אוירוע מוכון וטרagi מאין זה שלא ספק משנה את חייהם ללא היכר.

49. בעת מתן גזר הדין יש ל淮南 שלקחת בחשבון, שהנאשם נתן אחריות על מעשיו והביע צער על התוצאות
הקשויות של התאונה. אכן יש מקום להתחשב בצעור הרוב שנגרם לנאשם עצמו כתוצאה מן האירוע
הטריאומטי והטרagi שארע. אולם יש לציין כי כל תאונה קטלנית כאשר מדובר באדם נורומי תגרום
לאותו נהג לסחוב עימיו תוצאות נפשיות כאלה אחרות.

50. בנסיבות דנן לא מצאתי כי יש מקום לאמץ את המלצת השירות המבחן ולהסתפק בעונש מאסר שירות
בעבודות שירות. נסיבות ביצוע העבירה וערוך קדושת החיים אינם מצדיקים ענישה מוקלה בדרך של עבודות

שירות אף כי רמת הרשלנות הייתה ביןונית נמוכה.

- .51. יחד עם זאת, מצאתי לאמץ את ה嗑דר אליו הגיעו הצדדים וכן למקם את עונשו של הנאשם בטור המסגרת העונשית עליה הסכימו הצדדים. ה嗑דר אליו הגיעו הצדדים נראה סביר בעיני ואין מנעה לכך.
- .52. בנסיבות אלה, אני מעמיד את תקופת המאסר על תקופה של 12 חודשים. תקופה זו נמצאת בטור המתחם ולא בחריגה ממנה.
- .53. ביחס לאורך תקופת הפסילה, אני קובע כי יש להשיט על הנאשם עונש פסילה מלנהוג לתקופה הולמת ובעניננו לתקופה של 10 שנים.
- .54. בית המשפט העליוןקבע כי היפוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין הוא במהותו סعد אזרחי, אולם גם נקבע כי הוא בעל סממנים עונשיים שיש בו כדי לקדם את תכליתו של המשפט הפלילי. אמנם הטלת פיצוי לא תכפר על הסבל שעוברים בני המשפחה של המנוח אך יש בו בוודאי כדי להקל עליהם ולהוות רכיב ענישה המבטאת את הצער והאובדן.
- האפשרות של משפחת הקורבן לתבוע פיצוי מחברת הביטוח, אינה צריכה להופיע, על זכותה של המשפחה לקבל פיצוי מן הנאשם, במסגרת ההליך הפלילי לפי סעיף 77 לחוק העונשין (ראו: תפ (ח') 7151-08 מדינת ישראל נ' נוי קלדרון (פורסם בנבו, 01.03.10); עפ' 06/0607 פפרוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.09.07).
- על כן, אני קובע כי ללא קשר לסכום הפיצוי שמשפחנת המנוח זכאית לו, על הנאשם לפצות את משפחת המנוח בסך של 20,000 ₪.
- .55. בטרם סיום אבקש לציין את העובדה שאבי המנוח נכח בדיונים ובעיקר בדיון האחרון בו התאפשר לו להשמע את דבריו ולבטא את הכאב הקשה מנשוא אותו הוא מרגיש על אובדן בנו המנוח והסלר הרבה שנגרם לו ולמשמעותו בגין כך. דבריו של אבי המנוח נוגעים לבב, ואין מילימ שיקולות לתאר את הכאב העמוק אותו חשה המשפחה ואין דבר שיכל לנחום על אובדן בן. הגם שהזר דין זה מטיל על הנאשם עונשים כבדים שעלו לרצות, הרי אין שום עונש שיכל להחזיר את היקר מכל, וליבי ליבי עם המשפחה.

לפיכך, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

- .1. פסילה מלקביל /או מלאחזיק רשות נהיגה לתקופה של 10 שנים בגין 90 يوم פסילה מנהלית. הנאשם יפקיד רשיונו או תצהיר על העדר רשות, במצוות בית המשפט,لالטר.
- mobher lena'am ci takofat ha'masr batik zeh la taimna chalak mafsilah.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

- .2. פסילה מלקביל או מלאחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- .3. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 12 חודשים.
- על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר במ"ר ניצן איזור התעשייה הצפוני רמלה, ביום 12.9.21 בשעה 08:30 כשבישותה תעוזת זהות או דרכון.
- על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טל": 08-9787336, 08-9787377.
- .4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעוניים נהיגה בפסילת רשיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ו/או באחת מן העבירות שבנן הורשע.
- .5. אני מחייב את הנאשם לפצות את משפחת המנוח, בסך של 20,000 ₪, אשר יופקד בכספי בית המשפט, ב- 10 תשלום שווים החל מיום 2.1.22, ויאuber למשפחת המנוח.
- תיק הדין ונזכר דין תורגמו לנאים לשפה הערבית ע"י בא כוכה, ובית המשפט יודא כי הנאשם הבינו היטב את האמור.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד تموز תשפ"א, 24 יוני 2021, במעמד הנוכחים